

Rätten till trofé

Då fler än en skytt har skjutit på ett vilt kan ibland oklarheter uppstå om vem som har rätt till trofén.

Ett gammalt talesätt är att ”första kulskottet och sista hagelskottet får viltet”.

I princip kan man säga att detta gäller, men vid jakt med kula tillkommer en del saker som måste vägas in.

1. **Var träffade den första skytten?** Enligt en alltmer utbredd norm så ska den första skytten placera sitt skott inom ”den lilla fyrkanten”, d.v.s. hjärt- lung- leverparti för att kunna räkna viltet som sitt. Tidigare har man pratat om ”den stora fyrkanten” som är hela kroppen, alltså även mage och tarmar. Det är etiskt tveksamt om ett sådant skott ska ge utdelning i form av en trofé!
2. **Hur lång tid har gått från skott till avlivning?** Skottet skall vara dödande inom ”rimlig tid” vilket är svårt att definiera närmare men ett normalt eftersök kan pågå i en halv dag och en dödligt sårad älg eller annat vilt kan ändå tillryggalägga långa sträckor.
3. **I vilket skick var viltet vid avlivningen?** Ett fångskott i en sårlega är bara ett avslut på ett eftersök och trofén är då den första skyttens, om älgen däremot är på benen och frisk nog för fortsatt flykt efter ett långt eftersök kan det rimligen inte finnas ett skott i några vitalare organ och viltet kan då tillfalla skytt nummer två.
4. Om många skott har skjutits och ingen klarhet kan uppnås vad som har hänt bör trofén tillfalla jaktlaget och inte någon av de enskilda inblandade jägarna

Tänk på att i grunden tillhör trofén jaktlaget på samma sätt som köttet, fördelningen av troféer är alltså något som jaktlaget kommer överens om och inget som finns lagreglerat i detalj även om vissa fall har avgjorts i rättsliga instanser.